

στεναχώρια

στεναχώρια κ. **στενοχώρια**, η ουσ. [*<αρχ. στενοχωρία <στενόχωρος*]. **1.** ψυχική δυσφορία, λύπη, θλίψη, που προέρχεται από κάτι κακό ή δυσάρεστο: «έχει μεγάλη στενοχώρια ο φουκαράς, γιατί είναι άρρωστος ο γιος του». (Λαϊκό τραγούδι: *αχ, θα με φάει η στεναχώρια που μα 'στε χώρια, που ζούμε χώρια*). **2.** δύσκολη οικονομική κατάσταση: «δεν πάει καλά η δουλειά του κι έχει μεγάλη στεναχώρια». **3.** έγνοια, σκοτούρα: «μην του μιλάς, γιατί τον τελευταίο καιρό είναι γεμάτος στεναχώριες».

- άλλη στεναχώρια δεν είχα! ή άλλη στεναχώρια δεν έχω! ή άλλη στεναχώρια δεν είχαμε! ή άλλη στεναχώρια δεν έχουμε! **α.** έκφραση δυσaráσκειας για κάτι ενοχλητικό ή δυσάρεστο που μας ζητάνε ή μας υπενθυμίζουν ότι είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε: «πάρε αυτή την παραγγελία και πήγαινέ την στο σπίτι της τάδε. -Άλλη στεναχώρια δεν είχα! Το ξέρεις πως έχω να πάω άλλες τρεις παραγγελίες; || το βράδυ πρέπει να πάμε στο γάμο του τάδε. -Άλλη στεναχώρια δεν είχαμε!». **β.** γελιέσαι, αν νομίζεις πως θα σε βοηθήσω, πως θα σε εξυπηρετήσω ή πως θα είμαι υποχρεωμένος να θυμάμαι συνέχεια αυτό που μου ζητήσεις: «πέρνα, σε παρακαλώ, απ' το σπίτι να πεις τη γυναίκα μου πως δε θα πάω το μεσημέρι. -Άλλη στεναχώρια δεν έχω! Εγώ πηγαίνω προς την αντίθετη πλευρά || φέρε μου όπως θα έρχεσαι κι ένα πακέτο τσιγάρα. -Άλλη στεναχώρια δεν είχα. Αν το θυμηθώ θα στο φέρω». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του. Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *ναι μωρέ* ή το *σώπα ρε*. Για συνών. βλ. φρ. *άλλη σκασίλα δεν είχα! λ. σκασίλα*.

- η στεναχώρια περνάει. -Περνάει αλλά τρυπάει, πικρή παραδοχή υπό τύπο εσωτερικού διαλόγου πως μπορεί να περνάει η στεναχώρια, αλλά αφήνει ψυχικό τραύμα: «μη στεναχωριέσαι, γιατί θα περάσει κι αυτή η στεναχώρια. -Η στεναχώρια περνάει. -Περνάει αλλά τρυπάει».

- κι είχα μια στεναχώρια! ή κι έχω μια στεναχώρια! ή κι είχαμε μια στεναχώρια! ή κι έχουμε μια στεναχώρια! δε με νοιάζει διόλου, αδιαφορώ τελείως: «αν έρθει κι ο τάδε, εγώ δε θα 'ρθω μαζί σας στα μπουζούκια. -Κι είχα μια στεναχώρια!». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του. Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *σώπα ρε*. Για συνών. βλ. φρ. *κι είχα μια σκασίλα! λ. σκασίλα*.

- στεναχώρια! ή στεναχώρια μου! ή στεναχώρια μας! βλ. φρ. *κι είχα μια στεναχώρια!*